

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่เก้าสิบ

การคลี่คลายความหมายของ "กิจประจำวัน":

การพิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับข้อโต้แย้งและความขัดแย้งในตัวเอง

Jeff Pippenger

2024-02-23

หากท่านได้พิจารณาข้อความตอนสุดท้ายในบทความก่อนหน้านี้อย่างถี่ถ้วน

ท่านก็จะได้เห็นแหล่งต้นฉบับของข้อความนั้นซึ่งพบอยู่ในหนังสือ Early Writings ซึ่ง A. G. Daniells อ้างว่าได้นำติดตัวไปด้วยในการสัมภาษณ์ของเขากับซิสเตอร์ไวท์ในปี 1910 เกี่ยวกับประเด็นเรื่อง "the daily" บรรดาผู้ที่กำลังพยายามสถาปนา "คำมสา" ว่า "the daily"

หมายถึงพันธกิจของพระคริสต์ในสถานนมัสการบนสวรรค์

จำเป็นต้องบ่อนทำลายการรับรองโดยตรงและชัดเจนของซิสเตอร์ไวท์ต่อทัศนคติที่ต้อง

ซึ่งได้ถูกประกาศแก่บรรดาผู้ที่ได้เปล่งเสียงร้องในโมงยามแห่งการพิพากษา "คำมสา"

ที่พวกเขาประดิษฐ์ขึ้นก็คือ ซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวคำเตือนอย่างเฉพาะเจาะจงเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น

คือคำเตือนเกี่ยวกับการกำหนดเวลา นั่นคือสิ่งที่ Arthur White พยายามสถาปนาไว้ในชีวประวัติของเขา

และนั่นคือสิ่งที่บิดาของเขา ผู้เป็นบุตรชายของ Ellen White พร้อมทั้ง Daniells

กำลังพยายามพิสูจน์ด้วยการสัมภาษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นนั้น

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้ว ไม่มีบันทึกใด ๆ เกี่ยวกับการสนทนาระหว่างซิสเตอร์ไวท์กับดาเนียลส์ในเรื่อง "the daily" การสนทนาที่อ้างกันนั้นถูกเสนอขึ้นในปี 1931

หากซิสเตอร์ไวท์ได้ให้การรับรองทัศนคติที่ตกต่ำของดาเนียลส์เกี่ยวกับ "the daily" ในการสนทนาเมื่อปี 1910 เหตุใดเขา—ผู้ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่ามีความกระตือรือร้นที่จะผลักดันทัศนคติของตน—จึงเก็บเงียบเกี่ยวกับการรับรองของนางเป็นเวลาถึงยี่สิบเอ็ดปี? มันไม่ใช่การสนทนา แต่เป็นสิ่งที่ถูกแต่งขึ้น.

การประดิษฐ์การสัมภาษณ์ขึ้นมานั้นมุ่งหมายที่จะจัดวางบริบทของถ้อยแถลงของเธอเกี่ยวกับ "the daily"

เสมือนว่าเป็นเพียงสิ่งประกอบเล็กน้อยในคำเตือนของเธอเรื่องการกำหนดเวลา และ Arthur White

ก็ได้ทิ้งร่องรอยของตนไว้บนคำมसानั้นด้วยวิธีที่เขานำเสนอประวัติศาสตร์ในปี 1931 ในฐานะคริสเตียน

เขาควรรายงานประวัติศาสตร์ตามที่เป็นอย่างที่เห็น และไม่ควรนำลัทธิแก้ไขประวัติศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับ

เราได้ลบบทความก่อนหน้านี้ด้วยข้อความจากปี 1850 ซึ่งเป็นที่มาของข้อความตอนนั้นในหนังสือ Early

Writings ข้อความดังกล่าวปรากฏครั้งแรกในปี 1850 ใน Review และจากนั้นอีกครั้งในหนังสือ Experience

and Views ครั้งที่สามที่ข้อความนี้ปรากฏคือในหนังสือ Early Writings แต่ในการพัฒนามาสู่หนังสือ Early

Writings นั้น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงบางประการขึ้น อย่างไรก็ตาม

เราจะไม่กล่าวว่างานเขียนจำนวนมากของพระวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้ถูกเปลี่ยนแปลง

ดังที่บางคนกล่าวอ้างในความพยายามของพวกเขาที่จะทำให้ผลงานของเธอเสื่อมความน่าเชื่อถือ

"องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า แผนภูมิปี 1843 นั้นได้รับการทรงนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงส่วนใดของแผนภูมินั้นเลย; ตัวเลขต่าง ๆ

เป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เป็น.

พระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกอยู่เหนือข้อผิดพลาดประการหนึ่งในบรรดาตัวเลขเหล่านั้นและทรงซ่อนไว้เพื่อไม่ให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออก."

"แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับ 'Daily' ว่า คำว่า 'sacrifice' นั้นเป็นคำที่ปัญญาของมนุษย์เติมเข้าไป

และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวบท; และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่เรา

รดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องชั่วโมงแห่งการพิพากษา เมื่อมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ก่อนปี 1844 เกือบทั้งหมดต่างก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเข้าใจอันถูกต้องเกี่ยวกับ 'Daily;' แต่ตั้งแต่ปี 1844 เป็นต้นมา ท่ามกลางความสับสน ได้มีการยึดถือทัศนคติอื่น ๆ และความมิดม่นกับความสับสนก็ได้ติดตามมา" Review and Herald, November 1, 1850.

ข้อความตอนนีได้ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์ชื่อ The Present Truth เมื่อปี 1849 แต่ได้ตีพิมพ์ใน Review and Herald ในเดือนพฤศจิกายน ปี 1850 ในต้นฉบับดั้งเดิม
ซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่าเธอกำลังเขียนบันทึกหลายสิ่งซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพึงทรงสำแดงแก่เธอ และเมื่อท่านอ่านบทความทั้งหมด ท่านจะเห็นว่ามีการกล่าวถึงหลายหัวข้อ มีหัวข้อต่าง ๆ
รายสิบเรื่องของเธอได้รับการสำแดงแก่เธอ ประเด็นก็คือว่า ในบทความดั้งเดิมนั้น เรื่องของ "เครื่องบูชาประจำวัน" และเรื่องของ "การกำหนดเวลา" เป็นการสำแดงสองประการที่แตกต่างกันของสิ่งต่าง ๆ ที่เธอได้รับการสำแดงนั้น

ในต้นฉบับเดิม สิ่งเหล่านี้ถูกระบุไว้ในย่อหน้าที่แตกต่างกัน เมื่อข้อความตอนนีถูกตีพิมพ์ซ้ำใน *Experience and Views* บรรณาธิการได้รวมย่อหน้าที่ซิสเตอร์ไวท์ยื่นหยัดสนับสนุนทัศนคติของบรรพชนผู้บุกเบิกเกี่ยวกับ "the daily" เข้ากับย่อหน้าถัดไปซึ่งเดือนมิให้กำหนดเวลา เมื่อท่านอ่านต้นฉบับเดิม ขอให้สังเกตว่ามีการเน้นย้ำบางประเด็นผ่านการใช้อักษรพิมพ์ใหญ่
ในย่อหน้าที่เธอรับรองทัศนคติของบรรพชนผู้บุกเบิกเกี่ยวกับ "the daily" เธอใช้อักษรพิมพ์ใหญ่กับคำว่า Daily และในย่อหน้าถัดไปเธอใช้อักษรพิมพ์ใหญ่กับคำว่า Time
ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นความแตกต่างโดยตรงระหว่างสองประเด็นที่เธอได้รับการสำแดงนั้น.

"พี่น้องชายหญิงที่รักทั้งหลาย,

"ข้าพเจ้าปรารถนาจะมอบภาพร่างโดยย่อแก่ท่านทั้งหลายเกี่ยวกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าในการนิมิตเมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้เห็นความงดงามน่ารักของพระเยซูและความรักที่เหล่าทูตสวรรค์มีต่อกันและกัน
ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวว่า—ท่านทั้งหลายมิได้เห็นความรักของพวกเขามาหรือ?—จงดำเนินตามนั้น
เฉกเช่นนั่นเอง ประชากรของพระเจ้าต้องรักกันและกัน
จงยอมให้คำตำหนิตอกอยู่แก่ตนเองมากกว่าที่จะตักแค้นพี่น้องคนหนึ่งคนใด ข้าพเจ้าเห็นว่า ข่าวสารเรื่อง 'จงขายสิ่งของท่านมืออยู่และแลกทาน' นั้น
บางคนยังมีได้ประกาศในความกระฉ่างแห่งแสงสว่างของข่าวสารนั้นอย่างแท้จริง; กล่าวคือ
วัตถุประสงค์อันแท้จริงแห่งพระวณะของพระผู้ช่วยให้รอดของเรายังมีได้ถูกเสนอไว้อย่างชัดเจน
ข้าพเจ้าเห็นว่า จุดประสงค์ของการขายนั้น มิใช่เพื่อให้แก่ผู้ที่สามารถทำงานและเลี้ยงดูตนเองได้;
แต่เพื่อเผยแพร่สัจธรรม การอุปการะและตามใจผู้ที่สามารถทำงานได้ให้อยู่ในความเกียจคร้านนั้นเป็นบาป
บางคนมีความกระตือรือร้นที่จะไปเข้าประชุมทุกครั้ง มิใช่เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า แต่เพราะเห็นแก่
'อาหารและประโยชน์' คนเช่นนั้นควรอยู่บ้านทำงานด้วยมือของตนใน 'สิ่งที่ดี' จะดีกว่ามาก
เพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นแก่ครอบครัวของตน
และจะได้มีบางสิ่งที่จะถวายเพื่อค่าจุนพระราชกิจอันล้ำค่าแห่งสัจธรรมสำหรับกาลปัจจุบัน"

ข้าพเจ้าเห็นว่าบางคนได้หลงผิดในการอธิษฐานขอให้คนป่วยได้รับการรักษาต่อหน้าผู้ไม่เชื่อ
หากมีผู้ใดในหมู่พวกเราเจ็บป่วย และเรียกบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรให้มาอธิษฐานเหนือเขา
ตามยากอบ 5:14, 15 เราก็ควรดำเนินตามแบบอย่างของพระเยซู
พระองค์ทรงให้ผู้ไม่เชื่อออกไปจากห้องก่อน แล้วจึงทรงรักษาคนป่วย
ฉะนั้นเมื่อเราอธิษฐานเผื่อคนป่วยในหมู่พวกเรา
เราก็ควรแสวงหาการแยกตนออกจากความไม่เชื่อของบรรดาผู้ที่ไม่มีความเชื่อ.

“แล้วข้าพเจ้าก็ถูกชี้ย้อนกลับไปยังเวลาที่พระเยซูทรงพาพวกสาวกของพระองค์ไปตามลำพัง เข้าไปในห้องชั้นบน และทรงล้างเท้าของพวกเขา ก่อน แล้วจึงประทานให้พวกเขารับประทานขนมปังที่หักนั้น เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งพระกายของพระองค์ที่ทรงถูกหัก และน้ำจากผลเถาองุ่นเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งพระโลหิตของพระองค์ที่ทรงหลั่งออก ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกคนควรปฏิบัติสิ่งเหล่านี้ด้วยความเข้าใจ และดำเนินตามแบบอย่างของพระเยซู และเมื่อประกอบพิธีเหล่านี้ ก็ควรแยกตนออกจากผู้ไม่เชื่อให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้”

“แล้วข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า ภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจะถูกเปล่งมา ภายหลังจากที่พระเยซูเสด็จออกจากสถานเบรุตส์ นูตสวรรค์กล่าวว่า—พระพิโรธของพระเจ้าและของพระเมษโปดกนั้นเองที่ก่อให้เกิดการทำลายหรือความตายแก่คนอธรรม เมื่อพระสุรเสียงของพระเจ้าดังขึ้น ธรรมิกชนทั้งหลายจะทรงอานาภาพและนำเกรงขามดุจกองทัพที่มีธงชัย; แต่ในเวลานั้นพวกเขาจะไม่ปฏิบัติภารกิจพิพากษาตามที่ได้เขียนไว้ การปฏิบัติภารกิจพิพากษานั้นจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปี”

“ภายหลังจากที่ธรรมิกชนได้รับการเปลี่ยนให้เป็นอมตะ และถูกรับขึ้นไปพร้อมกัน และได้รับพิณ มงกุฎ ฯลฯ ของตนแล้ว และได้เข้าสู่นครเบรุตส์ พระเยซูและธรรมิกชนก็นั่งพิพากษา หนังสือทั้งหลายถูกเปิดออก คือหนังสือแห่งชีวิตและหนังสือแห่งความตาย หนังสือแห่งชีวิตบรรจุการดีของธรรมิกชน และหนังสือแห่งความตายบรรจุการชั่วของคนอธรรม หนังสือเหล่านี้ถูกนำมาเทียบกับหนังสือบทบัญญัติ คือพระคัมภีร์ และเขาทั้งหลายก็ถูกพิพากษาดังนั้น ธรรมิกชนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูในการลงคำพิพากษาเหนือบรรดาคนตายฝ่ายอธรรม ดูเถิด! นูตสวรรค์กล่าวว่า ธรรมิกชนนั่งพิพากษาร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซู และกำหนดให้แก่คนอธรรมแต่ละคนตามการกระทำที่ได้กระทำไว้ในกาย และมีการบันทึกไว้ข้างชื่อต่าง ๆ ว่าพวกเขาจะต้องได้รับสิ่งใด เมื่อการพิพากษาถูกนำไปบังคับใช้ ข้าพเจ้าเห็นว่านี่เป็นงานของธรรมิกชนร่วมกับพระเยซู ในนครเบรุตส์ก่อนที่นครนั้นจะเสด็จลงมายังแผ่นดินโลก ตลอดระยะเวลา 1000 ปี แล้วเมื่อสิ้นสุด 1000 ปี พระเยซู และเหล่านูตสวรรค์ และธรรมิกชนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ ก็ออกจากนครเบรุตส์ และขณะที่พระองค์กำลังเสด็จลงมายังแผ่นดินโลกพร้อมกับพวกเขา บรรดาคนตายฝ่ายอธรรมก็ถูกชูปให้เป็นขึ้นมา และแล้วคนเหล่านั้นเองที่ “ได้แทงพระองค์” เมื่อถูกชูปให้เป็นขึ้นมาแล้ว ก็จะมีพระองค์แต่ไกลในสง่าราศีหิ่งหิ้งของพระองค์ โดยมีเหล่านูตสวรรค์และธรรมิกชนอยู่กับพระองค์ และพวกเขาจะคร่ำครวญเพราะพระองค์ พวกเขาจะเห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์และที่พระบาทของพระองค์ และรอยที่เข่าได้แทงด้วยหอกที่สี่ข้างของพระองค์ รอยตะปูและรอยหอกนั้นจะเป็นสง่าราศีของพระองค์ในเวลานั้น เมื่อสิ้นสุด 1000 ปีนั้นเอง พระเยซูทรงยืนอยู่บนภูเขามะกอกเทศ และภูเขานั้นก็แยกออกจากกัน และกลายเป็นที่ราบกว้างใหญ่ และผู้ที่หลบหนีในเวลานั้นคือคนอธรรมที่เพิ่งถูกชูปให้เป็นขึ้นมา แล้วนครเบรุตส์ก็ลงมาและตั้งอยู่บนที่ราบนั้น”

“แล้วซาตานก็บันดาลคนอธรรมที่ถูกให้เป็นขึ้นมาด้วยวิญญูณของตน มันประจบพวกเขาว่ากองทัพในนครนั้นมีน้อย และกองทัพของมันมีมาก และว่าพวกเขาสามารถเอาชนะธรรมิกชนทั้งหลายและยึดนครนั้นได้ ขณะที่ซาตานกำลังรวบรวมกองทัพของมันอยู่นั้น ธรรมิกชนทั้งหลายอยู่ในนคร กำลังเพ่งดูความงามและสง่าราศีแห่งอุทยานของพระเจ้า พระเยซูทรงอยู่เป็นผู้นำหน้าพวกเขา ทรงนำพวกเขาไป ในทันใดนั้น พระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รักก็จากไปจากท่ามกลางพวกเขา แต่ไม่นานนักเราก็ได้ยินพระสุรเสียงอันเป็นที่รักของพระองค์ตรัสว่า

‘ท่านทั้งหลายผู้ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา
จงมารับแผ่นดินซึ่งได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับท่านตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก’
เราทั้งหลายพากันมาชุมนุมรอบพระเยซู และทันทีที่พระองค์ทรงปิดประตูนคร
คำสาปแช่งก็ถูกประกาศเหนือคนอธรรม ประตูทั้งหลายก็ปิดลง
แล้วธรรมิกชนทั้งหลายก็ใช้ปีกของตนบินขึ้นไปยังยอดกำแพงนคร พระเยซูทรงอยู่กับพวกเขาด้วย
มงกุฏของพระองค์ดูสดใสและรุ่งโรจน์ เป็นมงกุฏซ้อนอยู่ภายในมงกุฏอีกชั้นหนึ่ง รวมเจ็ดชั้น
มงกุฏของธรรมิกชนทั้งหลายนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ที่สุด ประดับด้วยดวงดาว
ใบหน้าของพวกเขาเปล่งปลั่งด้วยสง่าราศี เพราะพวกเขาอยู่ในพระฉายาอันถาวรแบบของพระเยซู
และเมื่อพวกเขาลอยขึ้นและเคลื่อนพร้อมกันทั้งหมดไปยังยอดนคร
ข้าพเจ้าก็เคลิบเคลิ้มด้วยภาพที่ได้เห็นนั้น”

“แล้วบรรดาคนอธรรมก็เห็นสิ่งที่ตนได้สูญเสียไป; และไฟได้พวยพุ่งจากพระเจ้าลงมาเหนือพวกเขา
และเผาผลาญพวกเขาจนสิ้น นี่คือการบังคับตามคำพิพากษา แล้วบรรดาคนอธรรมก็ได้รับตามที่บรรดาวิสุ
ทธิชนเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกับพระเยซูได้กำหนดแก่พวกเขาไว้ตลอดช่วงเวลา 1000 ปี
ไฟเดียวกันนั้นจากพระเจ้าซึ่งเผาผลาญบรรดาคนอธรรม ก็ได้ชำระแผ่นดินโลกทั้งสิ้นให้บริสุทธิ์
ภูเขาที่แตกหักขรุขระได้หลอมละลายไปด้วยความร้อนแรงยิ่งยวด ทั้งชั้นบรรยากาศด้วยเช่นกัน
และตอพงทั้งสิ้นก็ถูกเผาผลาญจนหมดสิ้น แล้วมรดกของเราก็เปิดออกเบื้องหน้าเรา
งดงามรุ่งโรจน์และสวยงาม และเราได้รับแผ่นดินโลกทั้งสิ้นที่ถูกสร้างขึ้นใหม่เป็นมรดก
เราทุกคนเปล่งเสียงดังร้องว่า พระสิริรุ่งโรจน์ อาเลลูยา”

“ข้าพเจ้ายังได้เห็นด้วยว่าผู้เลียงแกะทั้งหลายควรปรึกษากับผู้ที่เขาทั้งหลายมีเหตุอันสมควรที่จะไว้วางใจได้
คือผู้ที่ได้อยู่ในข่าวสารทั้งสิ้น และมั่นคงในสัจธรรมปัจจุบันทั้งปวง
ก่อนที่เขาทั้งหลายจะสนับสนุนประเด็นใหม่ใด ๆ อันสำคัญ
ซึ่งเขาทั้งหลายอาจเห็นว่าพระคัมภีร์สนับสนุนอยู่
แล้วผู้เลียงแกะทั้งหลายจะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอย่างสมบูรณ์
และคริสตจักรจะสัมพันธ์ได้ถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของผู้เลียงแกะทั้งหลาย
ข้าพเจ้าได้เห็นว่าการดำเนินตามแนวทางเช่นนี้จะป้องกันความแตกแยกอันน่าเศร้าได้
และแล้วจะไม่มีอันตรายที่ฝูงแกะอันล้ำค่าจะถูกแบ่งแยก และบรรดาแกะจะกระจัดกระจายไป
โดยปราศจากผู้เลียงแกะ”

“วันที่ 23 กันยายน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์
ออกเป็นครั้งที่สองเพื่อจะรวบรวมคนที่เหลืออยู่แห่งชนชาติของพระองค์กลับคืนมา
และในการนี้ซึ่งเป็นเวลาของการรวบรวม ความพยายามทั้งหลายจะต้องทวีขึ้นเป็นสองเท่า
ในเวลาของการกระจัดกระจาย อิสราเอลถูกโยยตีและถูกฉีกกระชาก แต่บัดนี้ ในเวลาของการรวบรวม
พระเจ้าจะทรงรักษาและพันบาดแผลให้แก่ชนชาติของพระองค์ ในการกระจัดกระจายนั้น
ความพยายามที่ได้กระทำเพื่อเผยแพร่ความจริงมีผลเพียงเล็กน้อย บรรลุผลได้น้อยมากหรือแทบไม่ได้เลย
แต่ในเวลาของการรวบรวม เมื่อพระเจ้าได้ทรงยื่นพระหัตถ์เพื่อรวบรวมชนชาติของพระองค์แล้ว
ความพยายามในการเผยแพร่ความจริงจะบังเกิดผลตามที่ทรงมุ่งหมายไว้
ทุกคนควรเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและมีใจร้อนรนในงานนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอายที่ผู้ใดจะอ้างถึง
เวลาของการกระจัดกระจายเป็นแบบอย่างเพื่อใช้กำกับเราในบัดนี้ซึ่งเป็นเวลาของการรวบรวม
เพราะถ้าพระเจ้าจะไม่ทรงกระทำเพื่อเรามากไปกว่าที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเวลานั้นแล้ว
อิสราเอลก็จะไม่มีวันถูกรวบรวมได้ เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งที่ความจริงจะต้องได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ พอ
ๆ กับที่มีการประกาศสั่งสอนด้วยปากเปล่า”

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า แผนภูมิ ค.ศ. 1843 นั้นได้รับการทรงนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์เอง และไม่ควรถูกเปลี่ยนแปลงส่วนใดของมันเลย; ว่าตัวเลขทั้งหลายนั้นเป็นไปตามที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เป็น และว่าพระหัตถ์ของพระองค์ทรงปกคลุมและซ่อนความผิดพลาดประการหนึ่งไว้ในตัวเลขบางตัว เพื่อมิให้ผู้ใดสามารถมองเห็นได้ จนกว่าพระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกไป.

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นเกี่ยวกับ ‘เครื่องบูชาประจำวัน’ ว่า คำว่า ‘เครื่องบูชา’ นั้นเป็นคำที่ปัญญาของมนุษย์เติมเข้าไป และมีได้เป็นส่วนหนึ่งของตัวบท; และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ประทานความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้แก่บรรดาผู้ที่ประกาศเสียงร้องเรื่องชั่วโมงแห่งการพิพากษา เมื่อความเป็นเอกภาพยังดำรงอยู่ ก่อนปี 1844 เกือบทุกคนต่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับ ‘เครื่องบูชาประจำวัน’; แต่ตั้งแต่นั้นปี 1844 เป็นต้นมา ในท่ามกลางความสับสน ความเห็นอื่น ๆ ก็ได้รับการยอมรับ และความมืดมนกับความสับสนก็ได้ติดตามมา”

“องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า เรื่องเวลาไม่ได้เป็นบททดสอบมาตั้งแต่ปี 1844 และเวลาจะไม่เป็นบททดสอบอีกต่อไปเลย”

“แล้วข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้เห็นถึงบางคนที่ยังคงอยู่ในความหลงผิดอย่างใหญ่หลวงว่า วิสุทธิชนทั้งหลายจะต้องไปยังกรุงเยรูซาเล็มเก่า ฯลฯ ก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเสด็จมา ที่ขณะนั้นมีแนวโน้มที่จะดึงจิตใจและความสนใจออกไปจากพระราชกิจปัจจุบันของพระเจ้า ภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม; เพราะถ้าพวกเขาจะต้องไปยังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว จิตใจของเราก็จะมุ่งไปที่นั่นโดยธรรมชาติ และทรัพย์สินของเราจะถูกยับยั้งจากการใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เพื่อจัดให้วิสุทธิชนทั้งหลายไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าเห็นว่าเหตุผลที่พวกเขาถูกปล่อยให้เข้าไปสู่ความหลงผิดอันใหญ่หลวงนี้ ก็เพราะพวกเขาไม่ได้สารภาพและละทิ้งความผิดพลาดของตน ซึ่งพวกเขาได้ตกอยู่ในนั้นมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว” Review and Herald, November 1, 1850.

ข้อความตอนนี้เริ่มต้นด้วยถ้อยคำว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาจะมอบภาพร่างสั้น ๆ แก่ท่านทั้งหลายเกี่ยวกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าเมื่อไม่นานมานี้ในนิมิต” มีหลายเรื่องที่ถูกนำเสนอ และนางมิได้รวมย่อหน้าที่กล่าวถึง “เครื่องบูชาประจำวัน” เข้ากับย่อหน้าที่เกี่ยวกับการกระทำนั้นเกิดขึ้นภายหลังโดยบรรณาธิการผู้ซึ่งได้นำข้อความดังกล่าวไปลงใน Experience and Views และต่อมาจึงลงใน Early Writings ใน Experience and Views บรรณาธิการได้ตัดแปดย่อหน้าแรกออก และรวมย่อหน้าที่กล่าวถึงสิ่งที่นางได้รับการสำแดงเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” และเกี่ยวกับการกำหนดเวลาไว้ด้วยกัน Experience and Views ตีพิมพ์ในปี 1851 และต่อมา Early Writings จึงได้รับการตีพิมพ์ในปี 1882

Early Writings โดยสาระสำคัญเป็นย่อหน้าสี่ย่อหน้าเดียวกันกับที่ปรากฏใน Experience and Views แต่มีข้อยกเว้นสำคัญประการหนึ่ง ใน Experience and Views ย่อหน้าที่มีเพียงประโยคเดียวซึ่งกล่าวถึงการกำหนดเวลา ได้ถูกรวมเข้ากับย่อหน้าก่อนหน้า ซึ่งกล่าวถึง “the daily” จากนั้นได้รวมย่อหน้าที่เดิมตามมาหลังย่อหน้าที่กล่าวถึงการกำหนดเวลาไว้ด้วย ใน Early Writings ได้มีการนำย่อหน้าหนึ่งซึ่งมาจากตอนอื่นใน Experience and Views มาแทรกไว้ระหว่างย่อหน้าที่บดบังกล่าวถึงทั้ง “the daily” และการกำหนดเวลา ซึ่งเดิมที่ตามมาด้วยย่อหน้าที่ชี้แจงเหตุผลว่าทำไมการเดินทางแสวงบุญไปยังเยรูซาเล็มเก่าจึงเป็นสิ่งผิด.

ย่อหน้าที่ถูกตัดออกจากอีกหน้าหนึ่งของ Experience and Views แล้วต่อมาถูกแทรกเข้าไปในข้อความตอนหนึ่งของ Early Writings นั้น ยิ่งเพิ่มความสับสนเกี่ยวกับ

“เครื่องบูชาประจำวัน” ซึ่งได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี 1844

ย่อหน้านั้นไม่ได้อยู่ในคำบรรยายดั้งเดิมของนิมิตของซิสเตอร์ไวท์เลย

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องออกไป และต้องประกาศแก่บรรดาบุตรที่กระจัดกระจายขององค์พระผู้เป็นเจ้า และว่าชาวสารนั้นไม่ควรถูกผูกไว้กับเวลา เพราะเวลาจะไม่เป็นบททดสอบอีกต่อไปเลย ข้าพเจ้าเห็นว่าบางคนกำลังมีความตื่นเต้นเร็วใจอันเป็นเท็จ ซึ่งเกิดขึ้นจากการเทศนาเรื่องเวลาว่าชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นเข้มแข็งยิ่งกว่าสิ่งที่เวลาจะทำได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าชาวสารนี้สามารถตั้งมั่นอยู่บนรากฐานของตนเองได้ และไม่จำเป็นต้องอาศัยเวลาเพื่อเสริมกำลังแก่ชาวสารนั้น และว่าชาวสารนี้จะออกไปด้วยฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ และกระทำการกิจของมันให้สำเร็จ และจะถูกกระทำให้สิ้นลงโดยความชอบธรรม” Experience and Views, 48.

ย่อหน้าจากหน้า 48 ของ Experience and Views ได้ถูกแทรกไว้ต่อจากย่อหน้าใน Early Writings ซึ่งเกิดขึ้นจากการนำย่อหน้าที่แตกต่างกันสองย่อหน้ามารวมเข้าด้วยกัน และการกระทำนั้นได้เน้นย้ำเรื่องการกำหนดเวลาในลักษณะที่ไม่มีอยู่ในเรื่องเล่าดั้งเดิม

ในปี 1931

บรรดาผู้อาวุโสแห่งกาลโบรานที่ปกครองประชาชนแห่งกรุงเยรูซาเล็มได้ประดิษฐ์เรื่องราวขึ้นเรื่องหนึ่ง โดยอ้างว่า Daniells ได้สัมภาษณ์ Sister White ในปี 1910 และในคำพยานที่ Daniells จัดให้ไว้ นั้น เขากล่าวถึงแผนภูมิปี 1843 และกล่าวว่าเขาได้เข้าไปยังสถานนมัสการซึ่งไม่มีอยู่จริงบนแผนภูมินั้น ขณะที่เขากำลังสัมภาษณ์ Sister White เขาควรจะมึนงง Early Writings ติดตัวมาด้วย และเมื่อเขาถามเธอถึงความหมายของสิ่งที่เธอตั้งใจจะสื่อ และโดยอาศัยคำตอบของเธอ เขาจึงสรุปได้เพียงว่า ข้อความตอนนั้นใน Early Writings ซึ่งรับรองทัศนคติของผู้บุกเบิกเกี่ยวกับ “the daily” แท้จริงแล้วเป็นคำเตือนมิให้กำหนดเวลาไว้ล่วงหน้า ยีลิบเอดปีหลังจากการสัมภาษณ์ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นนั้น และสิบหกปีหลังจากการเสียชีวิตของบุคคลที่ถูกอ้างว่าได้รับการสัมภาษณ์ Daniells ก็นำคำพยานนั้นเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของชนรุ่นที่สาม

เอฟ. ซี. กิลเบิร์ต เป็นนักวิชาการภาษาฮีบรู และเขามิได้เพียงสนับสนุนทัศนคติที่ต้องเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” ว่าหมายถึงลัทธินอกศาสนา เพราะบรรดาผู้บุกเบิกและเอลเลน ไวท์กล่าวไว้เช่นนั้นเท่านั้น

เขาปกป้องทัศนคตินี้โดยตั้งอยู่บนความเข้าใจในข้อความภาษาฮีบรูที่ดาเนียลผู้พยากรณ์ได้ใช้ เขาเป็นนักวิชาการภาษาฮีบรูชาวแอ๊ดเวนตีสผู้ที่มีชื่อเสียงในช่วงเวลานั้น ขณะที่ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ “เครื่องบูชาประจำวัน” ซึ่งดาเนียลส์และเพรสคอตต์กำลังผลักดันยังคงทวีความรุนแรงขึ้น กิลเบิร์ตก็เป็นหนึ่งในนักวิชาการสำคัญที่ยืนหยัดปกป้องจุดยืนของบรรดาผู้บุกเบิก เขาได้เข้าสัมภาษณ์กับเอลเลน ไวท์เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1910 และต่อมาเขาได้บันทึกสิ่งที่เขากับซิสเตอร์ไวท์ได้สนทนากัน คำพยานของดาเนียลส์ขัดแย้งกับของ เอฟ. ซี. กิลเบิร์ต โดยสิ้นเชิง

ใน Manuscript Releases เล่มที่ยี่สิบ หน้า 17–22 ซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวถึงจุดยืนของ Daniells และ Prescott ในเรื่อง “daily” ถ้อยคำที่ท่านพบในรายงานของ F. C. Gilbert เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ของเขากับ Ellen White นั้นแทบจะเหมือนกันทุกประการกับสิ่งที่ซิสเตอร์ไวท์เองได้กล่าวไว้ในข้อความจาก Manuscript Releases ดังนั้น เป็นเวลาหลายปีก่อนที่ Manuscript Releases จะได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ออกมา จึงยังไม่มีคำพยานที่ได้รับการดลใจอันเป็นรูปธรรมใด ๆ ที่จะหักล้างหรือสนับสนุนข้ออ้างของ Daniells เกี่ยวกับเนื้อหาของคำสัมภาษณ์ที่เขาอ้างว่าได้มีกับซิสเตอร์ไวท์ ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น

คือไม่มีการรับรองโดยการดลใจสำหรับทัศนคติอันบกพร่องของเขาเกี่ยวกับ "daily" และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นอีก
บัดนี้เมื่อ Manuscript Releases

มีให้ใช้แล้ว—ก็ยังคงไม่มีการรับรองโดยการดลใจสำหรับทัศนคติอันบกพร่องของเขาเกี่ยวกับ "the daily"!

กระนั้นก็ตาม ในทุกวันนี้ ฮิตเวนต์ตีสม์แบบเลาดีเซียกลับได้รับการสอนว่า ซิสเตอร์ไวท์ไม่มีจุดยืนใด ๆ เกี่ยวกับ
"เครื่องบูชาประจำวัน" เว้นแต่เพียงว่าเรื่องนี้ "ไม่ใช่ประเด็นทดสอบ" และเราควร "นั่งเงียบในเรื่องนี้"
บางสิ่งได้ถูกกลับตาลปัตรไปแล้วในทุกวันนี้ และสิ่งที่ถูกกลับตาลปัตรนั้นก็คือว่า บัดนี้จุดยืนที่แท้จริงเกี่ยวกับ
"เครื่องบูชาประจำวัน" ได้กลายเป็นความเห็นของคนส่วนน้อยท่ามกลางประชากรของพระเจ้า ในปี 1910
ทัศนคติของคนส่วนน้อยคือทัศนคติของคอนราดีซึ่งแดเนียลส์และเพรสคอตต์กำลังผลักดันอยู่
ส่วนทัศนคติของคนส่วนใหญ่คือจุดยืนของบรรพชนผู้บุกเบิก

ต่อไปนี้เป็นคำแถลงของ F. C. Gilbert เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ของเขากับ Sister White

ซึ่งควรนำไปเปรียบเทียบกับ Manuscript Releases อันได้ถูกรวมไว้ทั้งหมดในบทความที่แปดสิบเอ็ดของชุด
The Book of Daniel นี้

"แดเนียลส์และเพรสคอตต์... จะไม่เปิดโอกาสให้พี่น้องอาวุโสในการทำงานได้กล่าวอะไรเลย....
แดเนียลส์มาที่นี่เพื่อพบข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่พบเขา.... ข้าพเจ้าจะไม่พูดกับเขาเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น
เกี่ยวกับเรื่อง 'เครื่องบูชาประจำวัน' ที่พวกเขากำลังพยายามปลุกปั่นขึ้นมาขึ้น
ไม่มีอะไรอยู่ในเรื่องนั้นเลย.... เมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ห้องขังตน ดูประหนึ่งว่ามีบางสิ่งห่อหุ้มจิตใจของพวกเขาไว้
และข้าพเจ้าก็ดูเหมือนไม่อาจเข้าถึงพวกเขาได้ เราจะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับเรื่อง
'เครื่องบูชาประจำวัน' นี้... ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกเขาจะทำงานต่อต้านข่าวสารของข้าพเจ้า
และแล้วประชาชนก็จะไม่คิดว่าข่าวสารของข้าพเจ้ามีน้ำหนักอันใด ข้าพเจ้าได้เขียนถึงเขาและบอกเขาว่า
เขากำลังแสดงตนว่าไม่เหมาะที่จะเป็นประธานการประชุมใหญ่สามัญ....
มิใช่บุรุษที่ควรรักษาตำแหน่งประธานไว้"

"หากข่าวสารเรื่อง 'เครื่องบูชาประจำวัน' นี้เป็นข่าวสารแห่งการทดสอบ
องค์พระผู้เป็นเจ้าคงจะทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแล้ว คนเหล่านี้มองไม่เห็นปลายทางตั้งแต่ต้นในเรื่องนี้....
ข้าพเจ้าขอปฏิเสธโดยสิ้นเชิงที่จะพบผู้ใดในพวกเขาที่กำลังมีส่วนร่วมในงานนี้"

"ความสว่างที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้าคือ บราเดอร์แดเนียลส์ได้ยืนอยู่ในตำแหน่งประธานนานพอแล้ว....
และข้าพเจ้าได้รับคำบอกว่ายามีการสนทนากับเขาอีกต่อไปเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ประการใด ๆ
ข้าพเจ้าจะไม่พบแดเนียลส์ในเรื่องนี้ และจะไม่พูดกับเขาแม้แต่คำเดียว
พวกเขาวิงวอนให้ข้าพเจ้าให้โอกาสเขาเข้าพบ แต่ข้าพเจ้าจะไม่....
ข้าพเจ้าได้รับคำบอกให้เตือนประชากรของเราว่าอย่าเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ที่พวกเขากำลังสั่งสอน....
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามข้าพเจ้าไม่ให้ฟังเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้แสดงจุดยืนของข้าพเจ้าว่าไม่มีความไว้วางใจในสิ่งนี้แม้แต่น้อย....
สิ่งทั้งหมดที่พวกเขากำลังทำนั้นเป็นกลอุบายของมาร" รายงานของ เอฟ. ซี. กิลเบิร์ต
เกี่ยวกับการสัมภาษณ์ที่เอลเลน ไวต์มอบให้แก่เขาเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 1910

เราจะดำเนินเรื่องนี้ต่อไปในบทความถัดไป

"พระองค์ผู้ทรงมองเห็นลึกลงไปใต้เปลือกภายนอก ผู้ทรงหยั่งรู้จิตใจของมนุษย์ทั้งปวง
ตรัสถึงผู้ที่ได้รับความสว่างยิ่งใหญ่ว่า
'พวกเขาไม่ได้ทุกข์ใจและตื่นตะลึงเพราะสภาพทางศีลธรรมและฝ่ายจิตวิญญาณของตน' 'เออ
เขาได้เลือกทางของตนเอง และจิตใจของเขาก็ปิดยั้งในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนของเขา
เราด้วยจะเลือกความลวงของเขา และจะนำสิ่งที่เขาหวาดกลัวมาสู่เขา เพราะเมื่อเราเรียก ก็ไม่มีผู้ใดตอบ

เมื่อเราพูด เขาก็มิได้ฟัง แต่เขาได้กระทำความชั่วต่อหน้าต่อตาเรา และได้เลือกสิ่งที่เราไม่พอใจ
'พระเจ้าจึงจะทรงส่งความลุ่มหลงอย่างแรงกล้ามาเหนือเขา เพื่อให้เขาเชื่อสิ่งมุสา'
เพราะเขามิได้รับความรักในความจริงเพื่อจะให้รอด 'แต่ยินดีในความอธรรม' อีสยาห์ 66:3, 4; 2
เธสะโลนิกา 2:11, 10, 12."

"พระอาจารย์จากสวรรค์ทรงสอบถามว่า 'จะมีความลงใจที่รุนแรงยิ่งไปกว่าการที่จิตใจถูกหลอกล่อด้วยข้อ
อ้างว่าท่านกำลังก่อสร้างอยู่บนรากฐานที่ถูกตอง และพระเจ้าทรงยอมรับการงานของท่าน
ทั้งที่แท้จริงแล้วท่านกำลังกระทำหลายสิ่งตามนโยบายของโลก และกำลังทำบาปผิดต่อพระยาห์เวห์? โอ้
นี่เป็นการล่อลวงอันใหญ่หลวง เป็นความหลงผิดอันน่าหลงใหล ซึ่งเข้าครอบงำจิตใจ
เมื่อมนุษย์ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยรู้จักความจริง
เข้าใจผิดว่ารูปแบบของความเคร่งศาสนา คือจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของความเคร่งศาสนานั้น;
เมื่อเขาทั้งหลายสำคัญว่าตนมีและเพียบพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติและไม่ขัดสนสิ่งใดเลย
ทั้งที่ในความเป็นจริงพวกเขาขัดสนทุกสิ่ง"

"พระเจ้ามิได้ทรงเปลี่ยนแปลงพระทัยต่อผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระองค์
ผู้ซึ่งรักษาอาการของตนไว้ให้ปราศจากมลทิน แต่หลายคนกำลังร้องว่า 'สันติภาพและความปลอดภัย'
ในขณะที่ความพินาศอย่างฉับพลันกำลังมาถึงเหนือพวกเขา หากปราศจากการกลับใจอย่างถาวร
หากมนุษย์ไม่ถ่อมใจลงด้วยการสารภาพและรับความจริงตามความจริงนั้นเป็นอยู่ในพระเยซูแล้ว
พวกเขาจะไม่มีวันได้เข้าสวรรค์ เมื่อการชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นในท่ามกลางพวกเราแล้ว
เราจะไม่เอนกายอยู่อย่างสบายอีกต่อไป พลังใจอวดว่าเรามีและพร้อมด้วยทรัพย์สิน
ไม่ขาดสิ่งใดเลย"

"ผู้ใดเล่าจะกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่า 'ทองคำของเราได้ถูกลองในไฟแล้ว;
เสื้อผ้าของเราปราศจากมลทินจากโลก'?
ข้าพเจ้าเห็นพระอาจารย์ของเราทรงชี้ไปยังอาการแห่งสิ่งทีเรียกว่าความชอบธรรม ครั้นทรงถอดออก
พระองค์ก็ทรงเปิดเผยความโสโครกที่ซ่อนอยู่เบื้องล่าง แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าไม่เห็นหรือว่า
พวกเขาได้ปกปิดความโสโครกและความเน่าเปื่อยแห่งอุปนิสัยของตนไว้อย่างเสแสร้งเพียงใด?
'นครที่สัตย์ซื่อกลับกลายเป็นหญิงแพศยาไปได้อย่างไร!'
พระนิเวศของพระบิดาของเราได้ถูกทำให้เป็นเรือนคำ
เป็นสถานที่ซึ่งการสถิตอยู่และพระสิริของพระเจ้าได้จากไปเสียแล้ว! ด้วยเหตุนี้จึงมีความอ่อนกำลัง
และกำลังก็ขาดหายไป"

"หากคริสตจักรซึ่งบัดนี้กำลังถูกทำให้ฟูด้วยเชื้อแห่งการถอยหลังฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง
มิได้กลับใจและหันกลับมา นางก็จะต้องรับประทานผลแห่งการกระทำของตนเอง
จนกว่านางจะรังเกียจตนเอง เมื่อใดที่นางต่อต้านความชั่วและเลือกความดี
เมื่อใดที่นางแสวงหาพระเจ้าด้วยความถ่อมใจอย่างยิ่ง
และบรรลุถึงการทรงเรียกอันสูงส่งของตนในพระคริสต์ ยินห์ยึดอยู่บนฐานแห่งความจริงนี้รันดร์
และโดยความเชื่อยึดฉวยเอาความสำเร็จทั้งหลายที่ได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับนาง
เมื่อนั้นนางจะได้รับการรักษาให้หายดี
นางจะปรากฏในความเรียบง่ายและความบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้แก่เธอ
แยกออกจากการพัวพันฝ่ายโลก แสดงให้เห็นว่าความจริงได้ทำให้นางเป็นไทอย่างแท้จริงแล้ว
เมื่อนั้นสมาชิกทั้งหลายของนางจึงจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร เป็นผู้แทนของพระองค์อย่างแท้จริง"
Testimonies, volume 8, 249, 250.